

på enhver måde, men stadig ikke kan tale ét ord dansk. Selv om de ikke kan opfylde sprogkravet, selv om de ikke kan ét ord dansk, får de nu automatisk mulighed for at få dansk statsborgerskab, og så er det, jeg siger, at når man har boet her i over 15 år og ikke har magtet at lære noget som helst dansk, er det simpelt hen, fordi man ikke gider det og ikke er interesseret og ikke vil investere den tid og energi, der skal til. Og så synes vi heller ikke, man skal belønnes med et dansk statsborgerskab, det synes vi altså ikke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har bl.a. valgt at tage ordet, fordi det efterhånden begynder at småirritere, at justitsministeren nu flere gange har forsøgt at lave en skelnen efter hudfarve.

Den eneste, jeg har hørt forsøge at inddele folk efter hudfarve, er netop justitsministeren selv og dermed også Socialdemokratiet, må jeg gå ud fra. Man forsøger at inddele folk efter hudfarve og at gøre denne debat til et spørgsmål om den ene eller den anden hudfarve, og jeg synes, det er ubehageligt at høre på. Jeg har ikke hørt hr. Helge Adam Møller, som måtte lægge øre til det for et øjeblik siden, én eneste gang tale om at inddele folk efter et så ubehageligt kriterium, men det er åbenbart justitsministerens mening.

Så vil jeg sige, at jeg synes, at én ting har været befriende ved denne udveksling af korte bemærkninger, nemlig at det er blevet gjort lysende klart for befolkningen, at efter regeringens opfattelse kan man begå en hvilken som helst modbydelig forbrydelse i dette land, uden at det skal afskære én fra muligheden for at få dansk statsborgerskab. Det er lysende klart kommet til udtryk i det, justitsministeren har lagt for dagen. Uanset hvilken modbydelig forbrydelse man måtte have begået, så skal man have mulighed for på et senere tidspunkt at erhverve sig dansk statsborgerskab. Det falder glimrende i tråd med de generelle holdninger til statsborgerskab, som hr. Arne Melchior tidligere gav udtryk for, men jeg synes, det er meget, meget ubehageligt.

Så vil jeg bare spørge om en ting til ...

Formanden:

Nej, det vil man ikke. Tiden er gået.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Da hr. Thulesen Dahl nu er ilet til salen for at komme sin ordfører til undsætning – sådan må man forstå det, eller hvad der nu ellers ligger bag interessen – vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl, som er kommet ind her ved slutningen af debatten: Nej, det er sådan, at sagerne bliver henvist til domstolene. Har en person begået en så alvorlig forbrydelse, at domstolen har dømt vedkommende til udvisning, fremgår det af vore retningslinjer for at kunne opnå dansk statsborgerskab, at man ikke kan opnå dansk statsborgerskab, fordi man ikke kan være her i landet. Det er altså op til domstolene at afgøre de sager.

Folk, som er dømt til udvisning, får altså ikke dansk statsborgerskab, heller ikke selv om det kun er for en begrænset årrække. De kan først opnå statsborgerskab, når den periode, de har været udvist af landet, er udløbet, og der er gået den tid, som i øvrigt skal være gået fra straffens udståelse ifølge de almindelige bestemmelser om erhvervelse af dansk statsborgerskab. Jeg er helt inde i den lovgivning, vi har på udlændingeområdet, men jeg er ked af, at hr. Thulesen Dahl, som jo ellers kommer fra et parti, der lægger megen vægt på udlændings-spørgsmål, ikke engang kender de almindelige regler på udlændingeområdet. Det er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, ja, ja, hold nu lige fast, hr. justitsminister!

Jeg behøver overhovedet ikke at komme hr. Nødgaard til undsætning. Sagen er jo, at den eneste grund til, at Folketinget debatterer indfødsret og det lovforslag, vi har på bordet, er, at hr. Nødgaard tager ordet i debatten og derefter får alle ordførerne på banen. Det er jo så pinligt som noget, at det er det samme cirkus, vi skal udsættes for, hver eneste gang vi skal diskutere, hvem der skal have indfødsret. Vi skal tage ordet og dermed fremprovokere en debat om, at man nu giver 5.800 mennesker dansk indfødsret, og det er jo pinligt for Folketinget, at det skal være sådan. Men det må vi jo bare tage til efterretning og så glæde os over, at Dansk Folkeparti har en repræsentation, der i sig selv giver os mulighed for at komme ret tidligt i ordførerrækken.

Så vil jeg sige med hensyn til det med domstolene: Der er altså ganske mange, også i de lovforslag, vi behandler i disse år, som er kommet til Danmark og har begået kriminalitet på